

10. Доброхотов Б.В. Возникновение и эволюция контрабаса // Контрабас. История и методика. – М., 1974. – С. 5–19.
11. Іваницький А. Українська народна музична творчість. – К.: Музична Україна, 1990. – 336 с.
12. Корній Л. Історія української музики (Від найдавніших часів до середини XVIII століття). – Київ – Харків – Нью-Йорк, 1996. – Ч.1. – 314 с.
13. Лисенко М. Народні музичні інструменти на Україні. – К., 1955. – 62 с.
14. Музика в українських маєтках XVIII – XIX ст. // Музика. – 1998. – №3.
15. Музичні цехи на Україні (XVI – XIX ст.) // Українське музикознавство. – К., 1983. – Вип. 17. – С.33–45.
16. Откидач В. Становлення оркестрового виконавства в Україні (в контексті розвитку національної художньої культури): Дис. ...канд. мист.: 17.00.01 / Харківський держ. ін-т культури. – Харків, 1997. – 175 с.
17. Рудчук Ю. І звучали духові оркестри // Музика. – К., 1998. – №5. – С.7–8.
18. Свободов В.А. Западноевропейский смычковый инструментарий середины XVIII столетия (по Леопольду Моцарту и Курту Заксу). – Санкт-Петербург, 2004. – 76 с.
19. Симфонічний оркестр і його інструменти. – К.: Музична Україна, 1967. – 143 с.
20. Струве Б.А. Процесс формирования виол и скрипок. – М.: Музгиз, 1959. – 267 с.
21. Сумарокова В. Етнофольклорна традиція струнно-смичкового виконавства в Україні // Музичне виконавство: Науковий вісник НМАУ ім.П.І.Чайковського. – К., 2002. – Вип. 8. – С. 16-31.
22. Хоткевич Г. Музичні інструменти українського народу. – Харків, 1930. – 288 с.
23. Чулаки М. Інструменти симфонического оркестра. – М., 1962. – 68 с.
24. Юцевич С. Музичні інструменти. – К., 1960. – 56 с.
25. Ямпольский И. Русское скрипичное искусство: Очерки и материалы. – М.–Л.: Музгиз, 1951. – Т. 1. – 516 с.

In the article there have being observed a variable process of forming and developing chamber-orchestra playing beginning from its creation till the XVIII th. century.

In the investigating process there have been divided 3 period of evolution in string-bow instrumentary: the end of the XV th-the beginning of the XVI th centuries is the period of forming a string-bow instrumentary for public-playing practice; the XVI th-XVII th centuries is the period of creating instrumental-violin and violin types of instruments for professional playing; the XVIII th century is the period of determinating a classic type of string-bow instrumentary.

Key words: *String-bow instrumentary, instrumental ensemble, violin instruments, company playing, common musicality, instruments of the same type.*

УДК 78.03: 781.68

ББК 85.315.1 (Укр)

Марта Воловець

ОРКЕСТРОВЕ ВИКОНАВСТВО ЯК СЕГМЕНТ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ЖИТТЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ XX СТОЛІТТЯ

Стаття присвячена дослідженню концертно-просвітницької діяльності оркестрових колективів на західноукраїнських землях в першій половині XX століття. Авторам розглядається процес розвитку форм оркестрового виконавства та урізноманітнення репертуару оркестрових колективів у Львові, Станіславові, Коломиї, Ужгороді та ін. Окрему увагу приділено діяльності оркестрів Львівської філармонії, Польської Спілки музикантів, музичного товариства ім. М. Лисенка, товариства ім. С. Монюшка тощо в аспекті їх переходу від аматорства до професіоналізму. Автор здійснює дослідження оркестрового виконавства в контексті формування професійної музичної світи в Західній Україні.

Ключові слова: *оркестр, виконавство, концертне життя, музичні товариства.*

Перша половина XX століття – це період інтенсивного розвитку оркестрового мистецтва в Західній Україні, характерною рисою якого є перехід від аматорського до професійного виконавства.

Значну роль у цьому процесі відіграли громадсько-мистецькі організації і товариства. Своєю активною культурницькою діяльністю вони сприяли урізноманітненню форм концертного життя, його динамізації та професіоналізації.

Окреслена проблематика частково висвітлювалась у працях вітчизняних музикознавців та культурологів: Ю.Волощука [4], М.Загайкевич [12], Л.Мазепи [16; 17], Л.Мороз [18], М.Черепанина [22], у яких розглядаються умови формування та розвитку музичної культури Галичини в цілому та окремих її галузей, вивчаються особливості переходу музичного мистецтва від аматорства до професіоналізму, висвітлюється рівень музичної освіти краю, визначається роль просвітницьких товариств у розбудові культурного життя Галичини. У наукових розвідках Т.Росул [20], О.Гріна [5] об'єктом дослідження є процеси становлення і розвитку народної та професійної музичної культури Закарпаття. У дослідженнях українських музикознавців К.Демочко [6], О.Павлюка [19] висвітлюється процес розвитку музичної культури Буковини – домашнє музикування, концертне життя, театральна музика, музична освіта. Саме вищезазначені праці, архівні дані, матеріали часописів стали основою нашого дослідження.

Однак у працях перелічених музикознавців проблеми розвитку оркестрового виконавського мистецтва на західноукраїнських землях розглядаються надто фрагментарно. Виходячи з цієї обставини, метою розвідки є висвітлення концертно-просвітницької діяльності оркестрових колективів Західної України першої третини XX століття в аспекті зростання мистецького професіоналізму. Опрацювання цієї малодослідженої проблеми зумовило основні завдання дослідження:

- вивчити концертно-просвітницьку діяльність оркестрових колективів у контексті урізноманітнення форм концертного життя регіону;
- окреслити жанрово-тематичні спрямування репертуару аматорських та професійних колективів.

На початку століття у Західній Україні викристалізувалися два основні види музичних імпрез: ювілейні свята, що влаштовувались для вшанування громадських діячів, відзначення важливих історичних подій, і концерти культурно-просвітницьких і музичних товариств. Протягом 20 – 30-х років з'являються нові форми: концерти симфонічної та камерної музики, авторські концерти.

Музичне життя в окреслений період зазнає значних змін, а саме – відбувається професіоналізація виконавських кадрів усіх рівнів завдяки їх підготовці в музичних школах при товариствах, приватних музичних школах та вищих навчальних закладах. Зростає не тільки кількість оркестрових колективів, але і їх виконавський рівень.

Продовжують роботу товариства, що виникли у XIX столітті: “Боян”, Союз співацьких і музичних товариств, Союз українських професійних музик, Галицьке музичне товариство, музично-драматичне товариство ім. С.Монюшка, “Русинська філармонія”, “Товариство сприяння музичному мистецтву на Буковині”, “Російське культурно-просвітницьке товариство ім. Олександра Духновича”, “Просвіта” та інші. Вони влаштовують ювілейні вечори, благодійні концерти, а також організовують вечори симфонічної та камерної музики, авторські концерти. Усі ці форми концертного виконавства зазнають значних змін: підвищується рівень виконання у зв'язку із залученням професійних музикантів та диригентів, ускладнюється репертуар, поряд із шедеврами зарубіжної класики виконуються і великі симфонічні та камерні твори українських композиторів.

У зв'язку з піднесенням національно-визвольного руху, зростанням патріотизму українського населення регіону влаштовувались ювілейні вечори та академії, присвячені різноманітним подіям (відзначення ювілеїв товариств, установ, міст тощо) та визначним діячам культури, політики, науки (Т.Шевченку, І.Франку, М.Шашкевичу та ін.). Це були так звані концерти-лекції, на яких інструментальні та вокальні номери чергувались із декламаціями і науково-популярними доповідями. Музична частина таких заходів складалась переважно з хорових творів, що були написані місцевими авторами.

З розвитком інструментального та оркестрового мистецтва на початку XX століття до участі залучались музиканти-солісти й аматорські оркестрові колективи. Їх роль в основному була акомпануюча. Репертуар цих оркестрів складався з обробок народних пісень та кантат М.Леонтовича, М.Лисенка, К.Стеценка, Ф.Колесси, О.Кошиця, пісенно-танцювальних мелодій, невеликих інструментальних п'єс українських композиторів які не вимагали професійної підготовки музикантів і виконувались в індивідуальній інтерпретації кожного колективу.

Багато заходів на честь Кобзаря влаштовувалось з ініціативи товариства "Боян". Так, у центрі уваги був виступ хору "Львівського Бояна" на концерті, влаштованому 15 березня 1904 року у Львові. Тут хором у супроводі оркестру було вперше виконано кантату "Лічу в неволі" Д.Січинського. Хором і оркестром диригував сам автор [8].

У 1914 році в Західній Україні відзначався 100-літній ювілей з дня народження Т.Шевченка. У Львові концерт був влаштований силами "Львівського Бояна". Підготовка та проведення заходу проходили з певними труднощами – нова влада всіляко перешкоджала його організації. Але концерт все-таки відбувся, правда, пройшов він у непристосованому для таких заходів залі "Спортивної палати". Військовий оркестр 30 полку виконав "Святочний привіт" Е.Гріга (замість запланованої "Української рапсодії" В.Барвінського), піаністка С.Дністрянська відіграла Концерт Es-dur Ф.Ліста у супроводі оркестру [11].

У 1930 році вечір на честь Т.Шевченка пройшов у Коломиї та був підготовлений силами учнів гімназії. У програму концерту ввійшли хори М.Лисенка "Іван Підкова" та "Ой, що в хаті за димове", О.Кошиця "Ой, туди гора", а оркестр учнів під орудою Ф.Барана виконав увертюру М.Лисенка до опери "Наталка Полтавка" [1, с.154].

Надовго залишилось у пам'яті львів'ян відзначення 125-річчя з дня народження Кобзаря. У супроводі українського оркестру під керівництвом І.Охримовича хори "Львівського Бояна" й "Сурми" виконали твір "Туман хвилями лягає" М.Лисенка та "Кавказ" С.Людкевича під керівництвом автора [14].

На початку XX століття Буковина все ще перебувала під гнітом румунської влади, що постійно посилювала свій терор у всіх галузях життя. Не обминула утисків і культура. Не можна було розмовляти українською мовою, закривались організації та товариства, заборонили всі шевченківські свята. Не зважаючи на це, Товариство "Кобзар" намагалось проводити величаві шевченківські свята, у яких брав участь спочатку театральний оркестр, який згодом переріс у камерний оркестр "Кобзар" (35 музикантів) і виступав не тільки на різноманітних ювілеях та святах, а влаштовував і симфонічні концерти. Через брак відповідної кількості власних інструментів керівники часто запрошували на концерти кількох чужих музикантів, особливо духової групи [3, с.589].

Значного поширення у Західній Україні набули вечори, присвячені митрополиту Андрію Шептицькому. Ці заходи влаштовувались переважно з ініціативи студентів духовних семінарій. Центральні номери готувались хорами, але траплялись випадки, коли до подібних святкувань залучались і оркестри.

Так, академія на честь 30-літнього перебування на владичному престолі митрополита відбулась 7 червня 1931 року у Львові. Об'єднані хори "Бояна", "Бандуриста", "Сурми" та студентів духовної семінарії виконали "Кантату" В.Барвінського у супроводі оркестру Музичного інституту ім. М.Лисенка [9].

Подібні торжества проходили і в інших містах. У них брали участь переважно місцеві хорові та оркестрові колективи, окремі солісти-виконавці, а репертуар складався з творів українських композиторів. Учасники цих заходів завжди вдягались в українські народні костюми. Зацікавлення концертами було надзвичайно велике, а зали, де вони проходили, переповнені.

У 1902 році чернівчани відзначали 40-ліття "Музичного товариства". Участь у святковому концерті взяли колективи "Бояна", "Гармонії", оркестр музичного товариства та оркестр 41-го піхотного полку – добре знаний колектив у місті. У програмі, завдяки зусиллям видатного діяча культури на Буковині А.Гржималі, було виконано Дев'яту симфонію Л.Бетховена. Виконання подібних великих полотен у Чернівцях на початку ХХ століття було рідкістю, адже оркестрових колективів, котрі могли б узятись за їх виконання, у місті було обмаль. Проте у рецензіях на даний концерт відзначалось, що виконання цілком вдалось [6, с.16].

У першій половині ХХ століття з розвитком оркестрового мистецтва, а також збільшенням кількості симфонічних оркестрових колективів та зростанням їх професійної майстерності великої актуальності набувають симфонічні концерти, проведення яких стало великим кроком у розвитку музичної культури на західноукраїнських землях. Репертуар таких оркестрів був складний і різноманітний: великі хорові твори у супроводі оркестру, переважно біблійного змісту (ораторії, меси, музика до драм, кантати); великі оркестрові твори (симфонії, сюїти, симфонічні поеми тощо); інструментальні концерти у супроводі оркестру, солістами яких виступали як місцеві, так і зарубіжні виконавці.

З вересня 1902 року у Львові почала функціонувати філармонія, а при ній симфонічний оркестр. У зв'язку з цим було перебудовано театральний зал [22, с.68]. Першим диригентом колективу став чеський диригент Л.Челянський. Оркестр складався з 68 музикантів – переважно чехів – випускників Празької консерваторії. Репетиції оркестру відбувались щодня, програма концертів була різноманітна і складна. Протягом тижня влаштовувалось 4 – 5 концертів [17, с.88]. За перший сезон 1902/1903 років колектив дав 128 концертів, після чого розпався. З колективом співпрацювали Р.Штраус, Г.Малер, Р.Леонковалло, В.Желенський, М.Солтис, видатні співаки, скрипалі, віолончелісти та піаністи [16, с.113].

У репертуарі оркестру звучали твори Л.Бетховена, П.Чайковського, З.Фібіха, А.Дворжака, Р.Вагнера, С.Людкевича, О.Глазунова та інших композиторів. У 1903 році до Львова приїздить диригент і композитор Ріхард Штраус. Під його орудою оркестр виконав твори митця: "Дон Жуан", "Смерть і просвітлення", а також П'яту симфонію Л.Бетховена [17, с.89].

З 1921 року розпочинає роботу симфонічний оркестр Польської Спілки музикантів, який з 1933 року перейменовують на оркестр Львівської філармонії. До керівництва колективом приступає А.Солтис. Оркестр знайомить слухачів з музикою композиторів різних епох, країн і народів, влаштовує симфонічні, камерні, авторські концерти [16, с.113].

27 травня 1923 року у Львові відбувся перший концерт симфонічного оркестру Музичного товариства ім. М.Лисенка під керівництвом С.Людкевича. До складу оркестру входило 60 музикантів. У програмі прозвучали: симфонія D-dur М.Вербицького, симфонія G-dur Й.Гайдна та увертюра "Hebridden" Ф.Мендельсона. Рецензенти дали високу оцінку виступу колективу [16, с.111].

Подібні колективи створювались і у філіях товариства. Так, у 30-х роках оркестр був створений у Дрогобичі. Колектив працював під керівництвом директора Музичного

інституту ім. М.Лисенка С.Сапруна. Оркестр виконував твори зарубіжних композиторів і виступав як із сольними концертами, так і у різноманітних заходах, що відбувались у місті.

Улаштуванням концертів симфонічної музики у Львові займалось і єврейське артистично-літературне товариство. Один із них відбувся 9 травня 1939 року. Програма оркестру складалася з таких творів: увертюра до опери “Директор театру” В.Моцарта, Третя симфонія Ф.Мендельсона, сюїта “Уріель Акоста” К.Ратгауза, “Пісня перемоги Міріам” Ф.Шуберта. С.Людкевич даний концерт охарактеризував так: “Виконання всіх творів програми було на зовсім пристойній висоті і свідчило... про солідну працю музикальних виконавців...” [15, с.614].

Організацією концертів оркестрової музики на професійному рівні у Станіславі займалось товариство ім. С.Монюшка. Так, 7 березня 1935 року в залі театру ім. С.Монюшка відбувся симфонічний концерт під керівництвом диригента Т.Ярецького. У концерті звучала увертюра Л.Бетховена “Коріолан”, а також твори Р.Шумана, Й.Гайдна, В.Моцарта [22].

Товариство запрошувало до участі у своїх концертах відомих музикантів-солістів. У 1935 році відбувся концерт оркестру, на якому виступив один із найвідоміших польських скрипалів Ю.Цетнер. Керував колективом Т.Ярецький. Кульмінацією концерту було виконання концерту d-moll Тартіні [23].

Діяльність оркестру товариства ім. С.Монюшка відіграла важливу роль у розвитку оркестрового мистецтва. Колектив пропагував симфонічні твори зарубіжних та українських композиторів різних епох.

На Закарпатті розвиток оркестрового мистецтва проходив значно повільніше ніж у Галичині. Оркестрових колективів було обмаль, а тому зі симфонічною музикою слухачів знайомили військові оркестри. Так, у 1923 році “Гурток ужгородських старшин” організував симфонічний концерт у міському театрі, який місцевою пресою був охарактеризований як “гарний”. У програмі прозвучали: симфонія a-moll Ф.Шуберта та номери з опери “Кармен” Бізе [21].

На початку ХХ століття в Ужгороді розпочинає роботу товариство любителів музики “Філармонія”. при якому був створений симфонічний оркестр. Репертуар колективу складався переважно з інструментальних творів Й.Гайдна, В.А.Моцарта, Л.Боккеріні, Е.Гріга. 7 лютого 1922 року у міському театрі відбувся вечір камерної музики з участю даного колективу. Звучали твори П.Чайковського та В.Виноградова. На концерті виступив відомий скрипаль С.Фецик, який виконав “Російський карнавал” Г.Венявського у супроводі оркестру [13].

Симфонічні концерти в Ужгороді часто організовувало чеське товариство “Nudebni sdruzem”, оркестр якого знайомив слухачів зі симфонічними полотнами П.Чайковського, Л.Бетховена, А.Дворжака, Б.Сметани та запрошувало до співпраці місцевих і зарубіжних виконавців [20, с.65].

Починаючи з 1900-х років у Західній Україні започатковуються авторські концерти. Цінність таких імпрез була надзвичайно великою. Адже громадськість краю мала змогу почути твори різних жанрів, написані західноукраїнськими професійними композиторами-сучасниками. Одним із перших такий захід пройшов у Станіславі 7 жовтня 1902 року з ініціативи товариства “Станіславський Боян” і був присвячений творчості Дениса Січинського. Крім хору, у концерті взяв участь військовий оркестр 24-го полку піхоти. У програмі заходу звучали твори митця [7].

У березні 1925 року відзначали 25-літній ювілей творчої діяльності Станіслава Людкевича концертом за участю “Бояна” та оркестру Музичного товариства ім. М.Лисенка. Програма складалась із творів ювіляра. До уваги львівян була представлена прем’єра симфонічної кантати “Кавказ”, якою диригував автор [2].

У червні 1928 року тернополяни відзначили 25-літній ювілей творчості В.Безкоровайного. Серед великої кількості творів для хору та солістів прозвучала “Думка-Шумка” у виконанні оркестру “Бояна”.

Таким чином, авторські концерти стали своєрідними звітами композиторів та музикантів перед громадськістю краю. З року в рік вони набувають усе більшого розповсюдження та значення, де слухачі мали змогу ознайомитися з досягненнями тих чи інших митців у галузі музичного мистецтва.

Нова форма концертно-виконавської діяльності – вечори класичної музики, була започаткована директором Музичного інституту ім. М.Лисенка С.Людкевичем. Один із таких заходів відбувся 22 травня 1913 року з ініціативи Музичного товариства ім. М.Лисенка у Львові й був присвячений П.Чайковському. У програму ввійшли такі твори геніального композитора: Квартет D-dur, Тріо a-moll, Четверта симфонія тощо. Концерт із нагоди 50-ліття смерті Ріхарда Вагнера пройшов у Тернополі 21 листопада 1933 року. У ньому взяли участь кращі колективи й виконавці міста. Номери з опер Р.Вагнера виконав оркестр філії Вищого Музичного інституту ім. М.Лисенка під керівництвом Юрія Криха.

Подібний захід відбувся у наступному році за участю відомої співачки з Нью-Йорка Левелін-Ярецької, а також піаніста Яна Літинського, котрий вразив слухачів високою технікою виконання, зігравши “Польську фантазію” І.Падеревського для фортепіано з оркестром [25].

Згодом подібні заходи набували все більшої популярності та влаштовувались не тільки різноманітними товариствами й відомими діячами культури, а й студентами та учнями різних навчальних закладів. Так, вечір, що складався з творів Е.Гріга, пройшов 1935 року в Коломиї. Головними організаторами виступили товариство “Боян” та філія Вищого музичного інституту ім. М.Лисенка. Прозвучали: сюїта “Пер Гюнт” та опера “Улаф Трюгвасон” у виконанні хору й оркестру під керівництвом Р.Рубінгера [7].

Популярними стають такі форми концертів, як конкурси та фестивалі. Так, 17 грудня 1931 року з ініціативи Міністерства транспорту та залізниць у Львові відбувся конкурс духових оркестрів залізничників Львівського округу, що налічував 15 колективів. У конкурсних програмах звучали твори: “Баркарола” П.Чайковського, Фантазія з “Трубадура” Верді, “Менует” Падеревського [26].

4 – 5 червня 1933 року у Львові відбувся фестиваль військових оркестрів, у яких взяли участь оркестри дивізій піхоти, кавалерії та кінної артилерії. Оркестр п’ятої дивізії піхоти виконав увертюру “Ніч на Лисій Горі” П.Мусоргського та “Слов’янський танець №8” А.Дворжака. У виконанні інших учасників звучали твори: “Полонез” Р.Вагнера, Фантазія з опери “Страшний Двір” С.Монюшка [27]. Подібний фестиваль відбувся під час Зелених свят у Львові 1934 року, у якому взяли участь 16 оркестрів. Цікавим цей захід був тим, що на його закінчення виступив об’єднаний оркестр у складі біля 500 учасників [28].

Таким чином, перша третина XX століття характеризується формуванням основних форм концертного життя Західної України, інтенсивним розвитком аматорського оркестрового мистецтва як однієї з найяскравіших складових української художньої культури. Широка концертно-просвітницька, освітньо-виховна, організаційна, діяльність різноманітних музичних товариств, сприяла динамізації та урізноманітненню форм концертного життя, зіграла важливу роль у популяризації колективного виконавства серед широкого загалу населення, справила позитивний вплив на зростання професіоналізму виконавців, збагачення концертного репертуару творами європейської класики та композиціями представників української композиторської школи.

1. Баб'юк Л. З історії музичного життя Коломиї // Музика Галичини. – Львів: Сполом, 1999. – Т. II. – 281 с.
2. Барвінський В. 25-літній ювілей доктора Ст. Людкевича // Діло. – 1925. – Ч. 57.
3. Буковина: її сучасне і минуле. – Париж – Філадельфія – Детройт: Зелена Буковина, 1956. – 612 с.
4. Волошук Ю. Скрипкова культура Галичини 1848 – 1939 років: Дис. ... канд. мист.: 17.00.01. – К., 1999. – 189 с.
5. Грін О. Професійне музичне мистецтво Закарпаття довоєнної пори // Карпатський край. 1994. – Т. 7. – 121 с.
6. Демочко К. Музична Буковина. – К.: Музична Україна, 1990. – 121 с.
7. Діло. – 1902. – Ч. 209.
8. Діло. – 1904. – Ч. 50.
9. Діло. – 1931. – Ч. 126.
10. Діло. – 1935. – Ч. 343.
11. Жалоба О. Ювілейні Шевченківські концерти у Львові // Ілюстрована Україна. – 1914. – Ч. 5–6.
12. Загайкевич М. П. Музичне життя Західної України другої половини XIX ст. – К., 1960. – 190 с.
13. Карпато-руський вісник. – 1922. – 17 травня.
14. Лисько З. Шевченківський концерт // Діло. – 1939. – Ч. 59.
15. Людкевич С. Недостача організації. // Дослідження, статті, рецензії. – К.: Музична Україна, – 1973. – С. 715.
16. Мазепа Л. Сторінки музичного минулого Львова. – Львів: Сполом, 2001. – 279 с.
17. Мазепа Л., Мазепа Т. Шлях до Музичної Академії у Львові: – Монографія. – Львів.: Сполом, 2003. – Т. I. – 287 с.
18. Мороз Л. Диригентсько-хорове мистецтво Галичини другої половини XIX – першої третини XX століття”, 2001. – 187 с.
19. Павлюк О. Буковина. Визначні постаті. 1774–1918. – Чернівці: 2000. – 172 с.
20. Росул Т. Музичне життя Закарпаття 20 – 30-х років XX ст.: Монографія. – Ужгород: ПоліПрінт, 2002. – 206 с.
21. Русин. – 1923. – 22 грудня.
22. Черепанин М. Музична культура Галичини: Монографія. – К.: Вежа, 1997. – 324 с.
23. Kurjer Stanislawowski. – Stanislawow, 1935. – №. 963.
24. Kurjer Stanislawowski. – Stanislawow, 1935. – №. 1001.
25. Kurjer Stanislawowski. – Stanislawow, 1936. – №. 7.
26. Orkiestra. – 1931. – №1 (4).
27. Orkiestra. – 1933. – №7 (34).
28. Orkiestra. – 1934. – №5 (44).

The article is devoted to research of concert-elucidative activity of Lviv, Stanislav, Kolomya, Uzhgorod orchestral collectives in the aspect of their transition from an amateurism to professionalism, that is related to the rise of level of education in Western Ukraine. The special attention to the Lviv philarmory orchestra, Polish music League orchestra and others activity is given.

Key words: orchestra, performance, koncert life, musik society.

УДК 78.083.6

ББК 85.315.54

Оксана Бахталовська

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАВСЬКОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ КАПРИСІВ Н. ПАГАНІНІ

У статті досліджуються риси віртуозної виконавської майстерності Н. Паганіні, його репертуар. Визначено основні аспекти інтерпретації його 24 каприсів для скрипки соло Н. Паганіні. Окремлено основне коло образів та характеру каприсів, проаналізовано найбільш типові виконавські труднощі, що ілюструються нотними прикладами. Автором статті запропоновано методи подолання типових технічних помилок, підкреслено особливості інтерпретації романтичного стилю композитора.

Ключові слова: скрипкове мистецтво, виконавство, інтерпретація.